

Sprawa C-92/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

25 lutego 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

5 lutego 2020 r.

Strona skarżąca:

Rottendorf Pharma GmbH

Strona pozwana:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF (sąd finansowy w Düsseldorfie)

POSTANOWIENIE

W sprawie

Rottendorf Pharma GmbH, [...]

– strona skarżąca –

[...]

przeciwko

Hauptzollamt Bielefeld, [...]

– strona pozwana –

dotyczącej

cła

czwarta izba [...]

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 lutego 2020 r. postanowiła, co następuje:

Postępowanie zostaje zawieszono.

Na podstawie art. 267 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kieruje się wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie następującego pytania: **[Or. 2]**

Czy art. 239 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on zwrot należności celnych w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, w której towary niewspólnotowe przywiezione przez osobę zainteresowaną zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty, i okoliczności, które doprowadziły do powstania długu celnego, nie były wynikiem oczywistego niedbalstwa ze strony osoby zainteresowanej?

Niniejsze postanowienie nie podlega zaskarżeniu.

Uzasadnienie:

I.

1. Skarżąca produkuje i sprzedaje produkty lecznicze. W październiku 2008 r. pozwany Hauptzollamt (główny urząd celny) wydał skarżącej zezwolenie na wywóz towarów wspólnotowych jako upoważniony eksporter.
2. W grudniu 2014 r. skarżąca zgłosiła w pozwanym Hauptzollamt, w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, 12,5 kg ertugliflozyny przywiezionej z USA, którą zamierzała wykorzystać do produkcji produktu leczniczego. Pozwany Hauptzollamt przyjął zgłoszenia i ustalił wobec skarżącej należności celne w wysokości 181 491,82 EUR. Pracownik skarżącej odpowiedzialny za przywóz oznaczył następnie przywiezioną ertugliflozynę w jej systemie informatycznym jako produkt wspólnotowy, używając skrótu „IM”.
3. Następnie skarżąca podjęła decyzję o przetworzeniu przywiezionej ertugliflozyny w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Z tego względu wniosła ona do Hauptzollamt o wydanie jej odpowiedniego zezwolenia z mocą wsteczną. Pozwany Hauptzollamt wydał skarżącej z mocą wsteczną od dnia 1 grudnia 2014 r. zezwolenie na uszlachetnianie czynne w ramach procedury zawieszającej produkcję produktów leczniczych z **[Or. 3]** przywiezionej ertugliflozyny i unieważnił zgłoszenia celne przyjęte w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu. Poinformował on skarżącą, że do celów zakończenia uszlachetniania czynnego produkty kompensacyjne powinny zostać przedstawione w urzędzie

celnym w Beckum i powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty z podaniem kodu procedury 3151 lub poddane innemu przeznaczeniu celnemu.

4. Z powodu unieważnienia zgłoszeń celnych mających na celu dopuszczenie do swobodnego obrotu pozwany Hauptzollamt zwrócił skarżące nałożone na nią cło.
5. W marcu i kwietniu 2015 r. skarżąca dokonała wywozu z obszaru celnego Wspólnoty do USA ogółem 219,361 kg produktów leczniczych wytworzonych z ertugliflozyny i 4,31 kg nieprzetworzonej ertugliflozyny. Skarżąca zgłosiła wywóz produktów kompensacyjnych i ertugliflozyny w ramach udzielonego jej zezwolenia jako upoważniony eksporter z zastosowaniem kodów procedury 1000 i 1041 z tego względu, że pracownik odpowiedzialny za operacje przywozu nie oznaczył ertugliflozyny jako towaru niewspólnotowego w jej systemie informatycznym po unieważnieniu zgłoszeń celnych w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu. Z tego powodu produkty kompensacyjne wywiezione przez skarżącą i ertugliflozyna nie zostały przedstawione w urzędzie celnym w Beckum.
6. Pozwany Hauptzollamt ustalił wobec skarżącej należności celne w wysokości 179 241,32 EUR, ponieważ usunęła ona spod dozoru celnego ertugliflozynę i produkty kompensacyjne.
7. Skarżąca wniosła sprzeciw od tej decyzji. Ponadto zażądała zwrotu ustalonego cła. Podniosła, że błędnie zastosowała nieprawidłowy kod procedury przy przeprowadzaniu po raz pierwszy procedury uszlachetniania czynnego. Towary zostały jednak rzeczywiście powrotnie wywiezione, a zatem nie dostały się do obrotu gospodarczego Wspólnoty.
8. Pozwany Hauptzollamt oddalił sprzeciw od ustalenia należności celnych jako bezzasadny. Prawomocnym wyrokiem [Or. 4] sąd odsyłający oddalił następnie skargę wniesioną przez skarżącą. Dług celny powstał zgodnie z art. 203 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. WE L 302, s. 1) (zwany dalej „kodeksem celnym”). Podanie kodu procedury 1000 lub 1041 przewidzianego dla wywozu towarów wspólnotowych zamiast kodu procedury 3151 doprowadziło do tego, że produktom kompensacyjnym wywiezionym do USA i nieprzetworzonej ertugliflozynie został błędnie przyznany status celny towarów wspólnotowych. Dokonane przez skarżącą zgłoszenia wywozowe zawierające nieprawidłowe kody procedury 1000 i 1041 mogą co prawda zostać sprostowane na podstawie art. 78 ust. 3 kodeksu celnego, ponieważ skarżąca zamierzała zgłosić powrotny wywóz towarów niewspólnotowych po uszlachetnieniu czynnym, a produkty kompensacyjne i ertugliflozyna zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty. Nie zmienia to jednak faktu, że wbrew wydanemu zezwoleniu towary niewspólnotowe nie zostały przedstawione w urzędzie celnym w Beckum przed ich faktycznym powrotnym wywozem poza obszar celny Wspólnoty. Faktyczny powrotny wywóz produktów kompensacyjnych i ertugliflozyny poza obszar celny Wspólnoty nie stoi na

przeszkodzie powstaniu długu celnego ani nie prowadzi do wygaśnięcia długu celnego.

9. Pozwany Hauptzollamt odmówił następnie zwrotu cła na podstawie art. 239 kodeksu celnego. W jego ocenie skarżąca dopuściła się oczywistego niedbalstwa. Mogła ona uniknąć zastosowania błędnego kodu procedury, co ostatecznie doprowadziło do powstania długu celnego, poprzez zwykłe przeczytanie udzielonych jej zezwoleń. Została ona również pouczona o stosowaniu prawidłowego kodu procedury. Nie zachodzą również szczególne okoliczności. Skarżąca nie znajdowała się w wyjątkowej sytuacji w porównaniu z innymi podmiotami gospodarczymi.
10. Po bezskutecznym postępowaniu w sprawie sprzeciwu skarżąca wniosła skargę, w której podnosi: Powrotny wywóz towarów niewspólnotowych stanowi szczególną okoliczność. Błędu we wprowadzonych danych jako przyczyny powstania długu celnego nie można było uniknąć poprzez przeczytanie zezwoleń. **[Or. 5]**
11. Pozwany Hauptzollamt podnosi: Błąd popełniony przez pracownika skarżącej przy wprowadzaniu kodu procedury nie może zostać uznany za szczególną okoliczność. Ponadto ma miejsce oczywiste niedbalstwo. To właśnie ze względu na złożoność mających zastosowanie przepisów pracownicy skarżącej powinni byli zapoznać się z uwagami zawartymi w zezwoleniach.

II.

12. Rozstrzygnięcie sporu jest uzależnione od tego, w jaki sposób należy interpretować art. 239 ust. 1 tiret drugie kodeksu celnego.
13. W postępowaniu głównym mogą zachodzić szczególne okoliczności w rozumieniu art. 239 ust. 1 tiret drugie kodeksu celnego. Mówiąc ogólnie, takie szczególne okoliczności istnieją, gdy podmiot gospodarczy znajdował się w wyjątkowej sytuacji w porównaniu z innymi podmiotami lub gdy ze względu na stosunki między podmiotem gospodarczym a administracją niesprawiedliwe byłoby obciążenie tego podmiotu szkodą, której normalnie by nie poniósł [wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”) z dnia 29 kwietnia 2004 r., C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, pkt 63 i nast.].
14. Skarżąca mogła znajdować się w wyjątkowej sytuacji. W wyroku z dnia 12 lutego 2004 r., C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, pkt 34 i nast., Trybunał stwierdził, że z pewnością powrotny wywóz towaru niewspólnotowego nie stoi na przeszkodzie przyjęciu powstania długu celnego na podstawie art. 203 ust. 1 kodeksu celnego. Niemniej jednak do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy zostały spełnione przesłanki zwrotu należności celnych przywozowych przewidziane w art. 239 ust. 1 kodeksu celnego. W opinii z dnia 12 czerwca 2003 r. w sprawie C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, rzecznik generalny A. Tizzano wskazał w pkt 68, że złożoność przepisów mających zastosowanie do okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym, jak również doświadczenie zawodowe podmiotów

gospodarczych uzasadnia przyjęcie, że ma miejsce szczególny przypadek, w którym zwrot należności celnych może wchodzić w rachubę na podstawie art. 239 kodeksu celnego.

15. W sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, biorąc pod uwagę sposób zastosowania procedury uszlachetniania czynnego objętej zezwoleniem udzielonym skarżącej z mocą wsteczną, chodziło o [Or. 6] złożony stan faktyczny dla skarżącej. Wcześniej jedynie w październiku 2008 r. udzielono jej zezwolenia na wywóz towarów wspólnotowych jako upoważniony eksporter. Mimo to złożyła ona zgłoszenia wywozowe we właściwym urzędzie celnym w Beckum w odniesieniu do produktów kompensacyjnych i ertugliflozyny. Posłużyła się ona przy tym nieprawidłowym kodem procedury ze względu na błąd we wprowadzonych danych popełniony przez jednego z jej pracowników, co ostatecznie doprowadziło do tego, że towary niewspólnotowe nie zostały przedstawione przed ich powrotnym wywozem.
16. Biorąc pod uwagę rozważania Trybunału zawarte w pkt 34 i nast. wyroku z dnia 12 lutego 2004 r., C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, a także rozważania rzecznika generalnego A. Tizzano zawarte w pkt 68 opinii z dnia 12 czerwca 2003 r. w sprawie C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, tutejszy sąd uważa zatem za możliwe, że również w sporze w postępowaniu głównym mogą występować szczególne okoliczności w rozumieniu art. 239 ust. 1 tiret drugie kodeksu celnego. Przemawiać za tym mogą również przepisy art. 900 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. WE L 253, s. 1).
17. W przekonaniu tutejszego sądu oczywiste niedbalstwo ze strony skarżącej nie stoi na przeszkodzie zwrotowi należności celnych ustalonych przez pozwany Hauptzollamt. Przy badaniu kwestii, czy zainteresowana osoba dopuściła się oczywistego niedbalstwa, należy uwzględnić w szczególności złożony charakter przepisów, których nieprzestrzeganie spowodowało powstanie długu celnego, jak również doświadczenie i staranność podmiotu gospodarczego (wyroki Trybunału: z dnia 13 września 2007 r., C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, pkt 174; a także z dnia 20 listopada 2008 r., C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, pkt 40). W odniesieniu do doświadczenia zawodowego podmiotu gospodarczego należy zbadać, czy jego działalność polega zasadniczo na przywozie i wywozie, jak też czy zdobył on już pewne doświadczenie w przeprowadzaniu tego typu operacji (wyroki Trybunału: z dnia 13 września 2007 r., C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, pkt 188; a także z dnia 20 listopada 2008 r., C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, pkt 50).
18. Przepisy, których nieprzestrzeganie spowodowało powstanie długu celnego, były złożone. Skarżąca znalazła się w złożonej sytuacji celnej ze względu na wydanie z mocą wsteczną zezwolenia [Or. 7] na uszlachetnianie czynne. Ponadto nie była ona doświadczonym podmiotem w odniesieniu do procedury uszlachetniania czynnego. Zarzut podniesiony przez pozwany Hauptzollamt, zgodnie z którym to

właśnie ze względu na złożoność mających zastosowanie przepisów pracownicy skarżącej powinni byli zapoznać się z uwagami zawartymi w zezwoleniach, nie może w przekonaniu tutejszego sądu uzasadniać uznania oczywistego niedbalstwa ze strony skarżącej. Przeciwnie, zgłoszenie towarów niewspólnotowych przy użyciu nieprawidłowego kodu procedury i nieprzedstawienie towarów przed ich powrotnym wywozem miały miejsce z powodu błędu w pracy popełnionego przez pracownika skarżącej. Pracownik odpowiedzialny za operacje przywozu nie oznaczył bowiem ertugliflozyny jako towaru niewspólnotowego w systemie informatycznym skarżącej po unieważnieniu zgłoszeń celnych mających na celu dopuszczenie do swobodnego obrotu. Nie można było również uniknąć tego błędu w pracy poprzez lekturę zezwoleń.

[podpisy] [...]

DOKUMENT ROBOCZY